

(Всички сж уталили жажда и наредени предъ знамето чакатъ безъ да погледнатъ къмъ врага).
(Войводата гледа втренченъ въ далечената)

VII

(Явявава се втори разузнавачъ запъхтянъ)

Втори разузнавачъ

Потеглиха!... Обхващатъ ни отъ всжде...
Миралая на центъра застана...
Но както сме заели върха тукъ
немогатъ ни тѣ лесно приближи...

(Мълчание)

(Чува се зовъ на тржби; гърмежитѣ зачестяватъ и едва долита ехото на громко: юруушъ!)
(Войводата изгледва строенитѣ си юнаци и решително

махва ржка)

Войводата. (Поведително и съ болка)

Дойде часътъ — гответе се за бой!
Юнаци! — Тукъ измремъ ще до единъ! —
Но родна честъ, но свѣтлото ни име —
налага се да браниме достойно!

(Гърмежитѣ зачестяватъ)

(Възстанниците заематъ мѣстата си, залѣгатъ изъ скалитѣ и почватъ да отвръщатъ. Крушумитѣ почватъ да свистятъ усилено).

Войводата е застаналъ до знамето и наблюдава, хваналъ въ ржка пищовъ).

(Една граната пада предъ него въ прѣстѣта. Той се не мръдва, вперилъ погледъ въ неприятеля).

(Наблизо бива раненъ единъ възстаникъ).

(Войводата се наклонява къмъ ранения)

Ранения. (къмъ войводата)

Не стой тъй правъ!...

(Войводата му дава успокоителенъ знакъ съ ржка).

Ранениятъ. (Загрижено)

... Пази се, че щомъ... Тебе...

Олучатъ тѣ — четата що ще прави!

(Войводата се приближава до ранения).